

Ca n'Alemaný

Santa Margarida de Montbui

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: Nucli antic (08710 Santa Margarida de Montbui)
Emplaçament Crta. C-37, km. 60,davant de la cruïlla amb la BV-2204

Coordenades:

Latitud: 41.54997
Longitud: 1.59141
UTM Est (X): 382524
UTM Nord (Y): 4600770

Classificació

Número de fitxa 08250-100
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Contemporani Popular
Segle XVIII-XX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Número inventari IPA núm. 6040
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 08250A01500006
Autoria de la fitxa Raquel Valdenebro Manrique
Data de registre de la fitxa: dt., 27/04/2010 - 02:00

Descripció

Masia de planta quadrangular amb multitud de cossos adossats a banda i banda. El cos central és de planta quadrangular i es cobreix a dues aigües amb el carener paral·lel a la façana. La construcció de l'edifici no s'aprecia, ja que actualment es troba arrebossada i pintada en color blanc. Compta amb planta semisoterrada, planta baixa, primer pis i golfes. La façana principal es troba orientada a migdia, i resta tancada per un mur perimetral que tanca tot el sector de migdia i llevant. Es tracta d'un mur massís, que es resol com una prolongació de la casa, i deixa un espai interior en forma de pati intern. Al cantó nord, la casa s'engrandeix amb un seguit de cossos adossats, un al costat de l'altre, destinats a coberts i auxiliars, que contribueixen a donar l'aparença d'una casa amb una planta molt irregular. L'accés a la casa es realitza mitjançant un portal allindat obert al mur de tanca del cantó de migdia. La façana principal, encarada a llevant, s'obre amb un portal adovellat. A la dovella central de la porta hi ha la data 1788. Al sector de llevant del nucli central de la casa s'adossa un altre cos rectangular que s'obre a migdia, i a nivell de primer pis, amb una galeria formada per arcs de mig punt. Totes les obertures són molt modernes i no guarden cap element ornamental. Destaca una finestra balconada oberta a l'alçada del primer pis, a la façana de ponent.

Història

Els orígens del poblament medieval de Santa Margarida de Montbui es troben lligats a la construcció del castell de la Tossa de Montbui i la que fou en aquells moments església parroquial de Santa Maria, a mitjans del segle X. La seguretat oferta pel conjunt militar i eclesiàstic de la Tossa, va permetre consolidar la població pagesa al pla. Tradicionalment el poblament de Montbui ha estat des dels seus orígens dispers, amb dues agrupacions principals situades al Saió i a l'actual poble de Santa Margarida de Montbui, i amb un nombre divers de masos escampats per la geografia del terme. Els testimonis documentals sobre el nombre i el nom de les masies del terme és escàs fins al començament dels fogatges a mitjans del segle XIV, però cal pensar que moltes d'elles ja es trobaven perfectament configurades com a unitats d'explotació agrícola familiar a mitjan segle XII. A partir del segle XVI l'existència de capbreus detallats permet ampliar el coneixement que d'elles es té. Actualment la casa ja no funciona com a explotació agrícola i és utilitzada com a residència familiar.

Bibliografia

TORRAS I RIBÉ J (1991) Santa Margarida de Montbui. Història de l'Anoia. Vol II. Ed. Parcir. Pàg. 13-47.

